

[Olausager.]

raader over, og der er sikkert mange andre Skatter, der er langt mere trykkende og alvorlige for Skatteborgeren end disse.

Men der er naturligvis flere Parter i denne Sag end Staten og Forbrugerne, der er hele Tobaksfaget, ikke alene Fabrikkerne og Arbejderne, men ogsaa den dertil knyttede Handelsstand. Alle disse berøres af Skattepolitikken, ikke blot som Forbrugere, men ogsaa som erhvervsdrivende; de faar ekstra Bogføring, de maa underkaste sig en vis Kontrol, og de foretagne Ændringer i Afgiftsloven volder ofte megen Ulempe og Besvær. Der har lydt en Del Kritik over, at Lovgivningsmagten stadig har ændret Beskatningsreglerne, og det har den, det er sandt nok. Det begyndte i 1917, vi ændrede det i 1918, 1922, 1923 og 1927, og nu har vi igen et Forslag til Ændringer. Vi forstaar godt, at det virker irriterende, og at man indenfor Faget sukker efter Fred og Ro, men paa den anden Side maa man ogsaa kunne forstaa, at hele dette Afgiftssystem ikke kunde springe fuldt færdigt frem paa en Gang, men at der skulde en Del Forsøg til og maatte indhentes en Del Erfaringer, inden Lini-erne kunde trækkes helt op. Hvem anede til at begynde med, hvor store Byrder Tobaksforbruget i det hele kunde bære, og hvem kunde se forud, hvilke af Indtægterne der vilde give efter for Skatten, og hvilke der vilde vise et stigende Forbrug uanset Skatten? Desuden har Forholdene til de forskellige Tider været meget uensartede og har haft Indflydelse snart i een Retning, snart i en anden. Dette kan man ikke bestride. Men lige saa indlysende er det, at det vilde være af Betydning for alle Parter i Sagen, om man nu kunde faa lagt sidste Haand paa Værket i den Forstand, at der nu kunde blive Ro om dette Spørgsmaal, selvfølgelig ikke for stedse, men dog i ikke saa faa Aar.

Hvis man nu betragter Udviklingen i de senere Aar, vil man let faa Øje paa, at Cigaretforbruget er tiltaget stærkt paa Cigarernes Bekostning, og jeg hilser derfor med Glæde, at Ministeren forøger Cigaretafgiften, men ikke Afgiften paa Cigarer, hvorved disse sidste styrkes i Konkurrencen. Nu siges der, at Appetiten kommer, medens man spiser, og jeg kan ikke tilbageholde den personlige Bemærkning, at jeg vilde have været glad, hvis Ministeren havde været endnu lidt haardere ved Cigaretterne, hvis det er muligt. Jeg hørte nok Finansministeren udtale, at han mente at have naaet Høj-

den, men jeg vilde have sat Pris paa, om man var kommet lidt højere op for muligvis derved at lette Cigarerne direkte. Det vilde have været meget tiltalende, om man kunde have gjort det, især lette den middelgode Cigar, der er den Vare, der hovedsagelig laves her i Landet. Der knytter sig ogsaa, som den højtærede Minister gjorde opmærksom paa i sin Forelæggelsestale, langt større Beskæftigelsesinteresser til Cigarproduktionen end til Cigaretproduktionen, som drives meget mere maskinmæssigt. Der er mange flere Hænder i Virksomhed ved Cigarproduktionen end ved Cigaretproduktionen, mere end 10 mod 1, og naar man derfor fra en vis Side taler om, at dette Forslag vil forøge Arbejdsløsheden i Tobaksfaget, kunde jeg snarere tænke mig, at Resultatet blev det modsatte, hvis det overhovedet kan virke synderligt i den Retning, og jeg betragter derfor denne Udtalelse som aldeles overilet og forfejlet. Jeg skal ikke komme ind paa Cigarettrøgningens skadelige Indflydelse — al Tobak er vel nok af det onde sundhedsmæssigt set. Ganske vist har en af vore store Politikere skrevet paa Laaget af Kassen til den Cigar, som er opkaldt efter ham: En god Cigar styrker Tanken; men vi giver jo ikke Skattelove fortrinsvis af moralske Grunde. Jeg vil altsaa gerne være med til at stille Cigarer gunstigere i Forhold til Cigaretter, end Forslaget gaar ud paa, hvis det er muligt. Hvis Cigaretforbrugerne skulde reagere overfor den forøgede Skat, kan sandsynligvis Cigaretproduktionen for en Del bære det. Jeg har ladet mig sige, at Cigaretfabrikkerne her i Landet de sidste Aar har annonceret for mere end den samlede Arbejdsløn; hvis det er rigtigt, tyder det paa, at Forretningen kan kaste noget af sig. Jeg tror ikke, at Cigarproduktionen er stillet slet saa gunstigt i økonomisk Henseende. Den Tobaksbeskatning, vi ved Samlingens Begyndelse vedtog for Færøerne, tiltaler mig en Del. Den var saa simpel og ligetil: 2 Ø. paa en Cigaret, 3 Ø. paa en Cigarillos, 4 Ø. paa en Cigar. Det er saadanne rare, runde Tal, der er lette for Administration og Kontrol at have med at gøre. Nu vil jeg ikke foreslaa, at vi skal lade disse Tal gælde for hele Kongeriget, men vi skal heller ikke føre dem i Glemmebogen, selv om de blev vedtaget i en Snup paa en Eftermiddag uden nogen som helst Forhandling.

Efter det foreliggende Lovforslag beskattes de mest gangbare Cigaretter med 1—2 Ø. — de højere Klasser er uden Be-